Acatistul Sfântului cuvios Grigorie decapolitul
(20 noiembrie /3 decembrie)

Sfântul cuvios Grigorie, decapolitul (20 noiembrie / 3 decembrie):

https://www.academia.edu/42871390/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Grigorie_decapolitul_20_noiembrie_3_decembrie_

https://archive.org/details/sfantul-cuvios-grigorie-decapolitul-20-n

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfntul-cuvios-grigorie-decapolitul-20-noiembrie-3-decembrie

***

Materiale despre Sfântul cuvios Grigorie, decapolitul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Grigorie,-decapolitul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Grigorie+decapolitul+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Grigorie+decapolitul

***

Unul din marii noştri Sfinţi ajutători şi protectori este Sfântul Grigorie decapolitul, cu moaştele aflate la Mănăstirea Bistriţa-Vâlcea. În rând cu Sfânta Parascheva, Sfântul Dimitrie Basarabov, Sfânta muceniţă Filofteia, Sfântul mucenic Ioan cel nou de la Suceava, şi Sfântul Grigorie Decapolitul este un mare dar al lui Dumnezeu către noi, având moaştele la noi în ţară aproape întregi. Să alergăm, aşadar, cu credinţă, la ajutorul Sfântului părinte Grigorie decapolitul, la adăpostul lacrimilor sale!

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi Icoasele

Condacul 1

Apărătorul nostru şi folositorul cel fierbinte, după datorie mulţumiri aducem ţie, sfinte, noi cei izbăviţi din nevoi cu rugăciunile tale. Ci precum cel ce ai către Domnul îndrăzneală, din toate primejdiile izbăveşte-ne pe noi, ca să-ţi cântăm ţie :
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Icosul 1

Îngerească viaţă alegând a petrece pe pământ, părinte, ca să te bucuri cu îngerii în ceruri, ai părăsit toate cele veselitoare ale lumii şi hrănindu-te cu dumnezeiasca dragoste ai alergat la limanul cel de mântuire al sihăstriei; pentru care noi minunându-ne zicem ţie:
Bucură-te, că din pruncie ai ridicat pe umeri crucea Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos ai uitat dorul părinţilor tăi;
Bucură-te, că ai ales fecioria mai mult decât nunta;
Bucură-te, că te-ai logodit ţie curăţia;
Bucură-te, că nu te-ai amăgit ca Adam prin lăcomie;
Bucură-te, că prin postire ai domolit săltările trupului;
Bucură-te, că ai câştigat în inima ta frica Domnului;
Bucură-te, că dintr-însa ai născut duh de mântuire;
Bucură-te, căci cu secera rugăciunii ai curăţit spinii patimilor;
Bucură-te, căci cu plugul înfrânării ai arat pământul sufletului tău;
Bucură-te, că ai semănat într-însul seminţele dreptei credinţe;
Bucură-te, că dintr-însele odrăsleşti nouă roadele tămăduirilor;

Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine sfântul izbăvit de grijile lumeşti, tăinuindu-se de slugile sale, a alergat la părintele şi păstorul care l-a învăţat rânduiala vieţii sihăstreşti, şi l-a trimis a se nevoi cu pustnicii cei ce petreceau acolo aproape de dânsul şi cu care a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea răzvrătită a răucredinciosului igumen cunoscând-o, cu îndrăzneală l-ai înfruntat în sobor mustrându-l; iar el trufaşul, mâniindu-se, a poruncit ca să te bată fără milă; tu însă, primind mulţimea loviturilor ca nişte rouă cerească, mulţumit-ai lui Dumnezeu; pentru care noi, lăudând râvna ta cea dumnezeiască, grăim ţie:

Bucură-te, că ai vădit cu îndrăzneală eresurile celor răucredincioşi;
Bucură-te, că ai fugit de locuirea cea împreună cu dânşii;
Bucură-te, că pentru dreapta credinţă primind răni te bucurai ca apostolii;
Bucură-te, apărătorul dogmelor celor soborniceşti şi apostoleşti;
Bucură-te, râvnitorul vieţii îngereşti;
Bucură-te, locuitorul pustiei cel ales;
Bucură-te, că prin vărsările lacrimilor ai stins focul păcatului;
Bucură-te, că prin stările la privegheri ai adormit valurile patimilor;
Bucură-te, căci cu dumnezeiască smerenie ai smerit răutatea vrăjmaşilor diavoli;
Bucură-te, că nu te-ai amăgit de nălucirile lor cele prefăcute în chip de lumină;
Bucură-te, că prin sihăstrie te-ai arătat ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor;
Bucură-te, căci cu lucrarea cuvântului te-ai arătat viţă mult roditoare;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt prin rugăciunile tale cele primite pogorându-se, a gonit pe diavolii care te supărau şi te chinuiau spre păcatul trupesc; de care izbăvindu-te în vis prin venirea prea curatei Maicii lui Dumnezeu ce s-a arătat în chipul maicii tale, ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având dorire să vezi pe fratele tău cel după trup, ai trimis la dânsul pe ucenicul tău; iar tu, fiind cuprins de lumina cerească ce s-a pogorât peste tine, ai petrecut în bună mireasmă multe zile, până ce s-a întors ucenicul; atunci te-ai deşteptat, iar el înţelegând acea taină preamărită, a grăit către tine:

Bucură-te, văzătorule de cereşti vedenii;

Bucură-te, locaş de cerească lumină;
Bucură-te, că prin buna mireasmă a ei te-ai izbăvit de curgerea sângelui;
Bucură-te, că printr-însa ai scăpat de patimi şi de supărările diavolilor;
Bucură-te, că, răstignindu-te lumii, Domnului te-ai adus jertfă;
Bucură-te, căci cu sudorile sihăstriei ai stins cărbunii patimilor;
Bucură-te, că ai fost pildă tuturor spre mântuire;
Bucură-te, că pe mulţi mântuiţi ai adus Domnului;
Bucură-te, temelia cea neclintită a pustniceştilor strădanii;
Bucură-te, că ai înflorit ca un trandafir şi crin bine mirositor în văile sihăstriei;
Bucură-te, că de la cer ai primit dar în chipul focului;
Bucură-te, că ai strălucit mai mult decât soarele;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri îndoite având sfântul pentru vedenia de care a fost uimit în multe zile, a chemat pe unchiul şi părintele său Simeon ca să vină la dânsul; de la care luând bună încredinţare că vedenia aceea n-a fost de la întunecaţii diavoli, ci dumnezeiască şi îngerească, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzit-ai glas din cer strigându-te ca pe patriarhul Avraam: ieşi din pământul tău şi din rudenia ta şi mergi în pământul în care vei putea sluji lui Dumnezeu; şi îndată ascultând dumnezeiasca poruncă, sculându-te, te-ai dus pentru aceea grăim:
Bucură-te, că te-ai făcut următor lui Avraam cu credinţă;
Bucură-te, căci ca dânsul ai părăsit patria şi neamul;
Bucură-te, cu Isaac moştenitorule al credinţei;
Bucură-te, cu Iacov minte văzătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, noule Moise cu nerăutatea;
Bucură-te, noule David cu blândeţea;
Bucură-te, că te-ai arătat nou Iov cu răbdarea;
Bucură-te, că ai râvnit credinţa lui Iosif;
Bucură-te, că pentru credinţă te-ai aprins cu râvnă ca Ilie;
Bucură-te, căci cu îndrăzneală ai mustrat ca Botezătorul;
Bucură-te, bărbat al doririlor duhului, noule Daniele;
Bucură-te, profet văzător de cele viitoare;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 5-lea

Stea nerătăcită mult-luminoasă povăţuită de Duhul Sfânt te-ai arătat în pustietăţi şi în oraşe, strălucind cu minunile, diavolii gonind şi bolile tămăduind; pentru care de

către toţi vestindu-se minunile tale, cu mulţumire se aduce lui Dumnezeu cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând popoarele faptele tale cele bune şi viaţa ta cea mai presus de om, cu credinţă au alergat ca la un trimis al lui Dumnezeu, primind folosul cererilor; cu care şi noi împărtăşindu-ne de facerile tale de bine, după Evanghelie prea mărind pe Tatăl Ceresc cu mulţumire cântăm ţie:
Bucură-te, că ai îmbogăţit pe cel sărac din Priconis ca marele Nicolae;
Bucură-te, că te-ai arătat cu blândeţe către cel ce te-a bătut ca pe o iscoadă;
Bucură-te, că ai vădit avuţia lui Mercurie că era din nedrepte agoniseli;
Bucură-te, că ai izbăvit din mare pe călugărul ce-ţi slujea ţie;
Bucură-te, că la Roma te-ai arătat mare făcător de minuni;
Bucură-te, că de acolo ai fugit de lauda oamenilor;
Bucură-te, că în Sicilia ai gonit pe balaurul ce se pornise asupra ta;
Bucură-te, că acolo pe femeia cea desfrânată ai îndreptat-o la pocăinţă;
Bucură-te, căci cu rugăciunea ta către Dumnezeu ai îmblânzit pe cetăţenii idrisini;
Bucură-te, că în chip nevăzut ai trecut prin oastea de saracini;
Bucură-te, că ai vindecat mâna ce se uscase a saracinului pe care o ridicase ca să te junghie;
Bucură-te, căci cu rugăciunile tale s-a tămăduit cel îndrăcit;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor, purtător de Dumnezeu fiind, ai învăţat a ne închina Treimii în Unime şi Unimii în Treime şi făcându-te vas ales ca marele Pavel, te-ai aprins de râvnă, dorind de mucenicie pentru sfintele icoane; iar Dumnezeu te-a păzit în viaţa aceasta ca să foloseşti multora care au cântat Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Strălucind tu ca al doilea Pavel în Tesalonic, petreceai în multe lipsuri dintre cele ale vieţii trupeşti; dar Dumnezeu purtând grijă de tine, te hrănea prin cinstita femeie, ca pe Ilie prin corbi şi ca pe Daniel în groapa leilor prin îngeri; iar noi, auzind credinţa ce aveai către Dumnezeu în care ai nădăjduit, grăim ţie:
Bucură-te, că în multă lipsă fiind nu ai slăbit nevoinţele sihăstriei;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos ai răbdat foamea şi lipsa de îmbrăcăminte;
Bucură-te, că ai folosit pe femeia cea săracă cu izvorârea de smoală;
Bucură-te, că ai vădit pe cel ce ascunsese din milostenia cea rânduită pentru săraci;
Bucură-te, că ai tămăduit pe cel nebun îndrăcit ce sărise în spatele tău;

Bucură-te, că ai vădit pe călugărul ce se prefăcea că este îndrăcit;
Bucură-te, căci cunoscând vicleşugurile diavolilor, ca pe nişte păianjeni le-ai risipit;
Bucură-te, că întru toate desăvârşit i-ai ruşinat pe ei;
Bucură-te, că mai înainte ai spus pristăvirea stâlpnicului şi a celor doi fraţi;
Bucură-te, că asemenea ai vestit şi altui bătrân să-şi gătească mormântul;
Bucură-te, căci cunoscând cu duhul, ai înfruntat pe cel ce nu îngropase pe cel mort găsit pe cale;
Bucură-te, că deştepţi mintea celor ce sunt îngropaţi în mormântul lenevirii;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 7-lea
Vrând odinioară să mergi în părţile slovenilor spre a vieţui în mai multă linişte acolo, mergând puţin pe cale, te-ai întors degrab, căci ai cunoscut urgia lui Dumnezeu ce era să cadă peste puţin timp asupra lor; iar ucenicul tău spăimântându-se de mai înainte cunoaşterea ta, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Arătat-a Dumnezeu prin tine minune prea mărită cu boierul cel închis în temniţă, căci hotărât fiind el de pierzare, ai cunoscut aceasta cu darul lui Dumnezeu; pentru care asemănându-te marelui Nicolae, îndată ai alergat la mai marele cetăţii şi cu multe rugăciuni l-ai izbăvit din amara moarte; iar el aducându-ţi mulţumire, a grăit către tine:
Bucură-te, izbăvitorul celor osândiţi la moarte;
Bucură-te, ajutătorul celor în primejdii;
Bucură-te, că ai fost liman celor învăluiţi de marea acestei vieţi;
Bucură-te, că din nevoi se izbăveau şi se izbăvesc cei ce cheamă numele tău;
Bucură-te, că mai înainte cunoscând venirea ucenicului tău l-ai întâmpinat;
Bucură-te, că ai izbăvit de moarte pe cel muşcat de viperă;
Bucură-te, că ai izbăvit pe fecioară de durerile ochilor şi de orbire;
Bucură-te, că ai tămăduit de răceală pe cel bolnav ce se culcase pe patul tău;
Bucură-te, că ai tămăduit pe cel bolnav de friguri prin îmbrăcarea cu rasa ta;
Bucură-te, că ai izbăvit pe o femeie săracă, bolnavă de durerea capului;
Bucură-te, că ai gonit pe diavolul din călugărul ce se chinuia rău;
Bucură-te, primeşte de la noi cei supăraţi de diavoli, de trup şi de lume;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 8-lea
Străină viaţă petrecând pe pământ, fericite părinte Grigorie, cu totul ţi-ai înălţat mintea către cele cereşti, minunând pe îngeri şi pe oameni cu răbdarea ta; pentru

aceasta acum luând răsplătire de la Dumnezeu cânţi Lui neîncetat împreună cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu trupul ai fost întru cei de jos ca un om, iar cu mintea nu te-ai dezlipit de cele de sus; pentru aceasta te-ai învrednicit a scoate foc din gura ta, care ţi-a luminat faţa mai mult decât soarele; de care înfricoşându-se ucenicul tău, i-ai poruncit ca până la sfârşitul tău să păzească taina, ferindu-te de laudele oamenilor; deci şi noi cu dânsul grăim ţie:
Bucură-te, cel ce ai lucrat privind spre cele de sus;
Bucură-te, că întotdeauna ai privit la sfârşitul lucrării cea de Dumnezeu iubită;
Bucură-te, că pentru neîncetatele rugăciuni ai primit de la Dumnezeu sabie aurită;
Bucură-te, căci cu dânsa ai tăiat spinul păcatului;
Bucură-te, că în trup fiind ai auzit cântare îngerească;
Bucură-te, că prin curăţia minţii te-ai învrednicit de taine dumnezeieşti ca acestea;
Bucură-te, căci cu voinţa cea îndreptată spre Dumnezeu te-ai îndumnezeit după dar;
Bucură-te, că în trup fiind te-ai făcut locaş curat Preasfintei Treimi;
Bucură-te, că în chip nevăzut ai mers cu Ioan ucenicul tău pe cale;
Bucură-te, că de multe ori te-ai arătat unchiului tău în vremea rugăciunii;
Bucură-te, că mai înainte apucând ai mântuit pe stâlpnicul ce era să cadă în păcat;
Bucură-te, grăim ţie cei ce ne izbăvim de toate păcatele în toată vremea;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 9-lea

Toată latura Decapolei, Asia, Bizanţul, Tesalia, Roma, Răsăritul şi Apusul propovăduiesc lucrarea minunilor tale, cu care pe mulţi din dureri şi din necazuri i-ai izbăvit, vrednicule de minune, pe cei ce au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult bârfitori, care se fălesc numai cu filozofia cea deşartă, nu pricep cum tu, în trup muritor fiind, ai biruit hotarele firii, vieţuind ca un fără de trup cu darul lui Dumnezeu; iar noi mulţumire aducând Celui ce te-a mărit în viaţă şi după moarte, cântăm ţie:
Bucură-te, că prin multă strădanie ai câştigat înţelepciunea cea de sus;
Bucură-te, cel ce ai defăimat înţelepciunea cea deşartă;
Bucură-te, cel ce ai fost dulce la cuvânt şi mângâietor în învăţături;
Bucură-te, cel ce multe cetăţi le-ai izbăvit din rătăcirea idolilor;
Bucură-te, că corabia Bisericii lui Hristos la liman bun a ajunge te-ai nevoit;
Bucură-te, că pentru dânsa te-ai primejduit până la moarte;

Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos te-ai nevoit până la vărsarea sângelui;
Bucură-te, căci cu râvna dreptei credinţe te-ai făcut mucenic fără de sânge;
Bucură-te, că ai mărturisit pe Hristos a fi Dumnezeu şi om;
Bucură-te, că icoană ai zugrăvit întrupării Lui;
Bucură-te, căci cu focul duhului ai ars bârfelile ereticilor, ca pe nişte neghină şi pleavă;
Bucură-te, căci cu lopata dreptei credinţe le-ai vânturat pe ele;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 10-lea
Voind a te asemăna Stăpânului Hristos, cu nerăutate ai iubit pacea şi dragostea şi n-ai răsplătit rău pentru rău; ci pentru cei ce te-au năpăstuit şi te-au bătut te-ai rugat, ca şi Acela pentru răstignitorii Lui şi ca întâiul mucenic Ştefan pentru cei ce l-au ucis cu pietre; cu care acum bucurându-te, cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Zid nebiruit împotriva patimilor şi tare nesurpat al curăţiei te-ai arătat, părinte cuvioase, căci cu priveghere gonind somnul lenii te-ai făcut casă Duhului Sfânt şi nici măcar în somn sau în vis n-au putut diavolii cu năluciri să te înşele; pentru care noi lăudându-te grăim către tine:
Bucură-te, păzitorul cel ales al fecioriei;
Bucură-te, că urmarea lui Hristos ca Pavel în trupul tău o ai purtat;
Bucură-te, că eşti numit cu numele privegherii;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de cămara cea de mire a Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, slujitorule al prea curatei Fecioare şi Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al cinstitei sale icoane;
Bucură-te, că prin alegerea lui Dumnezeu ca un vrednic ai primit preoţia;
Bucură-te, că ai adus lui Hristos jertfă cu inima curată;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai tras din adâncul pierzării de suflet;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai făcut îngeri la minte;
Bucură-te, că din poftele cele necurate izbăveşti pe mulţi;
Bucură-te, că potoleşti aprinderea patimilor noastre celor trupeşti;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 11-lea
Împăratul Împăraţilor şi Dumnezeu vrând să te cheme la Sine ca să-ţi răsplătească cu bogate daruri pentru multe ostenelile tale, a îngăduit să pătimeşti de boală cumplită; din care după rugăciunea ta izbăvindu-te, ai cerut boala dropicii, prin care s-a făcut mai mult arătată răbdarea ta; iar tu până la sfârşit ai dat lui Dumnezeu laudă, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Făclie primitoare de lumină înţelegătoare te cunoaştem pe tine, părinte, ca râvnind la bunătăţile cuvioşilor celor mai înainte de tine, te-ai aprins de dumnezeiescul foc, pe care Domnul a venit să-l arunce pe pământ şi ai ars toată materia cea poftitoare de cele de jos şi către cunoştinţa cea dumnezeiască ai povăţuit pe cei ce au năzuit către tine pentru care grăim ţie:
Bucură-te, că întru toate te-ai făcut următor al marelui Antonie;
Bucură-te, cel ce cunoşti gândurile ca marele Eftimie;
Bucură-te, cel ce înfrânezi poftele ca Sava sfinţitul;
Bucură-te, învăţătorule al pustiei ca marele Teodosie Chinoviarhul;
Bucură-te, cel ce iubeşti tăcerea ca marele Arsenie;
Bucură-te, cel ce îndrepţi spre pocăinţă ca Efrem Sirul;
Bucură-te, stâlp al răbdării şi făcător de minuni;
Bucură-te, apărătorule al dreptei credinţe ca şi mărturisitorii Maxim şi Teodor Studitul;
Bucură-te, că ai vieţuit în blândeţe şi în nerăutatea inimii;
Bucură-te, că te-ai făcut comoară a toată fapta bună;
Bucură-te, că prin aceasta te-ai făcut bună mireasmă a lui Hristos;
Bucură-te, că te desfătezi întru viaţa veseliei cea de taină;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 12-lea
Vrând unchiul şi părintele tău să te vadă mai înainte de a trece tu din viaţa aceasta, ţi-a scris să mergi la dânsul, aflându-se închis pentru sfintele icoane; iar tu, fericite, deşi erai cuprins de boală, ai mers cale îndelungată, ca un diamant mult-răbdător, şi sărutându-vă unul pe altul şi duhovniceşte bucurându-vă, v-aţi despărţit; şi după pătimirea unui an deplin în cumplită boală ai adormit somnul cel cuvios al sfinţilor, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând adormirea ta, te lăudăm ca pe cel ce bine te-ai nevoit, alergare ai săvârşit, credinţa ai păzit; pentru care mărturie este cinstitul tău trup, care cu darul lui Dumnezeu se păzeşte întreg şi nestricat. Din el culegem noi nenumărate tămăduiri de boli, de faceri de minuni şi grăim ţie cu credinţă:
Bucură-te, cel ce ai fost înger în trup şi acum dănţuieşti cu îngerii;
Bucură-te, sfinte, care te veseleşti cu toţi sfinţii;
Bucură-te, cu apostolii şi cu mucenicii vorbitorule;
Bucură-te, cu cuvioşii şi cu drepţii locuitorule;
Bucură-te, că după trup ţi-a fost naşterea şi creşterea Decapolia;
Bucură-te, că în veci moşteneşti Ierusalimul cel de Sus;

Bucură-te, comoară nepreţuită a ţării Valahiei;
Bucură-te, că de multe feluri de primejdii pe aceasta o păzeşti;
Bucură-te, lauda cea de cinste a sfintei Mănăstiri Bistriţa;
Bucură-te, podoaba a tot clerul bisericesc;
Bucură-te, mângâierea celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, părinte Sfinte prea cuvioase Grigorie, plăcutule al lui Hristos şi ajutătorul tuturor celor în nevoi, care în viaţa ta pe pământ după Evanghelie ai fost lumina lumii, iar după moarte din purtarea de grijă a lui Dumnezeu ai fost dat păzitor acestei ţări creştine (şi acestui sfânt locaş) prin aducerea sfintelor tale moaşte, primind acum acest puţin dar de la noi smeriţii, mijloceşte către Dumnezeu ca în veacul acesta să ne izbăvească de toată primejdia şi neputinţa, iar în cel viitor de veşnicele chinuri şi împreună cu tine să ne învrednicească în pământul celor vii să cântăm Lui: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Îngerească viaţă alegând a petrece pe pământ, părinte, ca să te bucuri cu îngerii în ceruri, ai părăsit toate cele veselitoare ale lumii şi hrănindu-te cu dumnezeiasca dragoste ai alergat la limanul cel de mântuire al sihăstriei; pentru care noi minunându-ne zicem ţie:
Bucură-te, că din pruncie ai ridicat pe umeri crucea Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos ai uitat dorul părinţilor tăi;
Bucură-te, că ai ales fecioria mai mult decât nunta;
Bucură-te, că te-ai logodit ţie curăţia;
Bucură-te, că nu te-ai amăgit ca Adam prin lăcomie;
Bucură-te, că prin postire ai domolit săltările trupului;
Bucură-te, că ai câştigat în inima ta frica Domnului;
Bucură-te, că dintr-însa ai născut duh de mântuire;
Bucură-te, căci cu secera rugăciunii ai curăţit spinii patimilor;
Bucură-te, căci cu plugul înfrânării ai arat pământul sufletului tău;
Bucură-te, că ai semănat într-însul seminţele dreptei credinţe;
Bucură-te, că dintr-însele odrăsleşti nouă roadele tămăduirilor;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!

Condacul 1

Apărătorul nostru şi folositorul cel fierbinte, după datorie mulţumiri aducem ţie, sfinte, noi cei izbăviţi din nevoi cu rugăciunile tale. Ci precum cel ce ai către Domnul îndrăzneală, din toate primejdiile izbăveşte-ne pe noi, ca să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie!***

După aceea zicem aceste rugăciuni:

Rugăciunea întâi către Sfântul Grigorie, decapolitul

O, prea cuvioase Sfinte Grigorie, credem că încă în trup vieţuind te-ai făcut locaş Sfintei Treimi, la care acum mutat fiind, neîncetat te rogi împreună cu toţi sfinţii şi cu prea curata Maica lui Dumnezeu pentru întărirea sfintelor Biserici, a patriarhilor, a împăraţilor, a domnilor, a supuşilor, a preoţilor, a călugărilor şi pen-tru sănătatea şi mântuirea tuturor dreptcredincioşilor creştini.

Cu umilinţă cădem la sicriul sfintelor tale moaşte şi le sărutăm cu dragoste, rugându-te: întăreşte şi păzeşte acest sfânt locaş, pe care ţi l-ai ales sălaş, această sfântă mănăstire care te are pe tine apărător întru sine, precum şi toate oraşele şi satele şi pe toţi locuitorii din ele.

Nu trece cu vederea nici pe cei ce năzuiesc la sfintele tale moaşte, care cu credinţă căzând se închină şi le sărută, rugându-se a li se dărui sănătate şi izbăvire de supărarea duhurilor necurate şi de alte boli nenumărate, care dobândindu-şi dorita izbăvire şi sănătate, împreună cu noi lui Dumnezeu să-i înălţăm slavă, iar ţie pentru datornica mulţumire îţi aducem icoasele acestea întru care mărim şi lăudăm nevoinţele tale, privegherile, posturile, rugăciunile, luptele cu diavolii, bătăile şi toate ale tale fapte bune; pentru care toţi zicem: Bucură-te, prea fericite părinte, prea înţelepte Grigorie!

Rugăciunea a doua către Sfântul Grigorie, decapolitul

O, întru tot Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie, cel ce din pruncie te-ai dat pe tine Domnului rănindu-te de focul dragostei Lui şi părăsind toate deşertăciunile lumii ca pe nişte gunoaie, lăsând şi pe părinţii tăi, ai urmat cu toată dragostea după Dânsul, iubindu-L mai mult decât toate bunătăţile cele trecătoare ale lumii acesteia. Că luminându-ţi-se ochii sufletului tău, cu toată curăţia I-ai slujit Lui ca un înger în trup, care te-a prea mărit cu darul facerii de minuni în viaţă şi după moarte, că aşa măreşte Dumnezeu pe cei ce-L slăvesc pe El. De la care, fericite, după multe trude şi osteneli ai aflat har şi milă, că sfinţindu-te priveşti cu cetele îngereşti la lumina cea preadulce a Preasfintei Treimi.

Rugămu-te dar, sfinte al lui Dumnezeu, primeşte aceste rugăciuni de la noi slugile tale, care nădăjduim la ajutorul tău, cei ce ne-am îmbogăţit cu Sfintele tale moaşte, care cu darul lui Dumnezeu revarsă mireasmă bună şi încuviinţată celor credincioşi.

Deci avându-te către Milostivul Dumnezeu bun părtinitor, aducem ţie această puţină a noastră rugăciune şi fii folositor şi rugător pentru noi către Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să fim apăraţi de luptătorii noştri vrăjmaşi văzuţi şi nevăzuţi, izbăvindu-ne şi de toată ispita şi necazul cel negândit şi neaşteptat şi de chinurile cele veşnice ce va să fie şi să aflăm milă în ziua judecăţii a ne învrednici şi noi cu tine de nespusele bunătăţi, privind lumina cea preadulce şi desfătată a Feţei lui Dumnezeu, slăvind pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(Sursa: Acatistier, Ed. Biserica Ortodoxă Alexandria, 2004, p. 240-255, Acatistul cuviosului părintelui nostru Grigorie, decapolitul)

****

a. Viaţa

Sfântul Grigorie, ale cărui moaşte se păstrează întregi la Mânăstirea Bistriţa, din judeţul Vâlcea, s-a născut în jurul anului 780, în Isauria - Asia Mică, din părinţi ortodocşi devotaţi, anume Serghie şi Maria, şi a copilărit în una din cele zece cetăţi ale Isauriei, Irinopolis, din care cauză se numeşte până astăzi „Decapolitul”.

Bizanţul fiind lovit atunci de eresul iconoclast, fericitul Grigorie, după terminarea studiilor, renunţă la nuntă şi intră în nevoinţa monahală, ostenindu-se mult pentru apărarea Ortodoxiei şi cinstirea sfintelor icoane în Constantinopol, în Asia Mică, la Roma şi în Macedonia. ***Nevoindu-se mult cu postul şi rugăciunea, a biruit toate cursele nevăzuţilor diavoli şi s-a învrednicit de darul facerii de minuni şi al înaintevederii.***

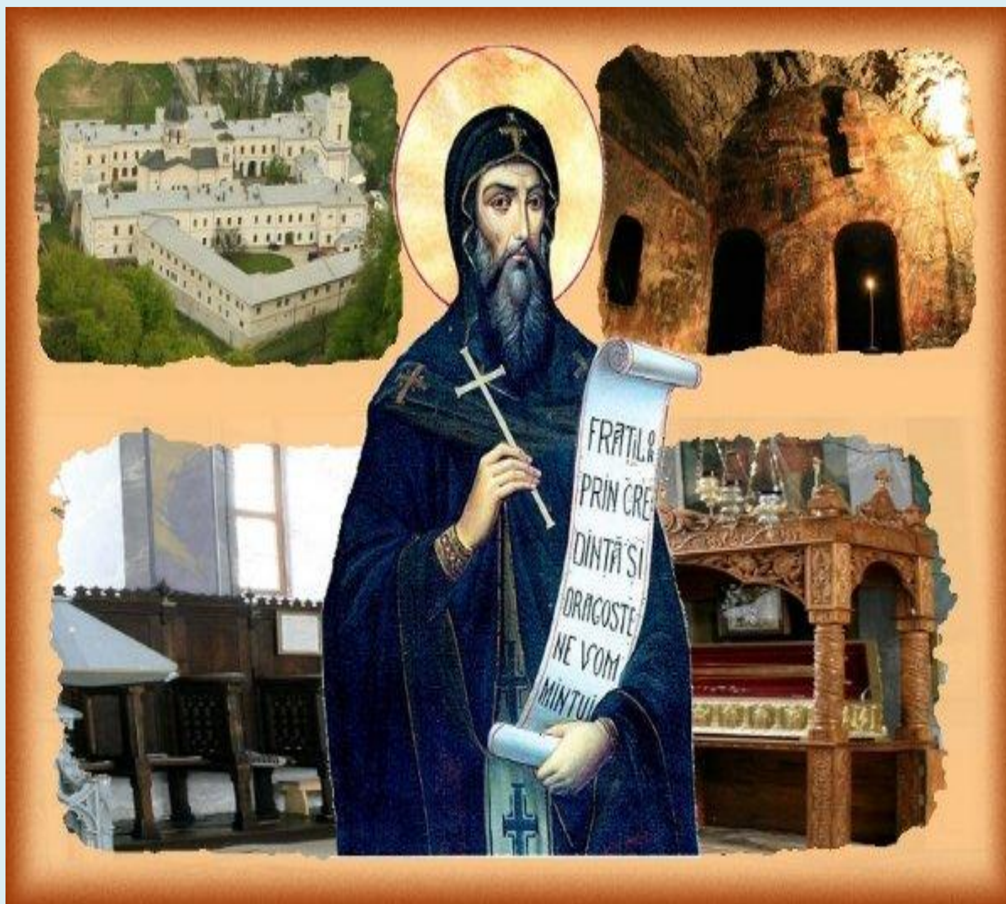
În ultimii ani ai vieţii s-a ostenit în Mânăstirea Sfântul Mina, aproape de Tesalonic, învrednicindu-se de harul preoţiei. Şi aici a făcut multe minuni şi vindecări de boli, vestind cele viitoare.

Renumit în tot Bizanţul pentru sfinţenia vieţii lui, la bătrâneţe, Sfântul Grigorie Decapolitul se îmbolnăveşte de hidropică şi se mută la Hristos, la 20 noiembrie, anul 842, fiind înmormântat la o mânăstire din Constantinopol.

Acest mare cuvios şi mărturisitor al lui Hristos era cinstit ca sfânt şi făcător de minuni încă din viaţă. Dar şi după moarte se vindecau bolnavii la mormântul lui. Văzând aceasta, monahii acelei mânăstiri i-au scos sfintele sale moaşte din pământ şi le-au pus în biserică spre închinare şi ajutorul tuturor.

În anul 1453, căzând Bizanţul sub turci, moaştele Sfântului Grigorie sunt duse în părţile Dunării, ajungând în mâinile unui dregător turc. Auzind de minunile ce se făceau la aceste moaşte, banul Ţării Româneşti, Barbu Craiovescu, le cumpără cu mulţi bani, prin anul 1498, şi le duce la Mânăstirea Bistriţa – Râmnicu-Vâlcea, ctitoria sa, unde se află şi astăzi. Racla de argint, în care se păstrează cu sfinţenie acest odor de mare preţ, a fost lucrată la Braşov, în anul 1656.

Sfântul Grigorie Decapolitul se prăznuieşte în fiecare an la 20 noiembrie.

b. Fapte şi cuvinte de învăţătură

Sfântul Grigorie Decapolitul a fost ales de Dumnezeu să mărturisească pe Hristos şi dreapta credinţă pe pământ încă din pântecele maicii sale. Inima lui era rănită din pruncie pentru cele cereşti, iar sufletul lui nu avea odihnă în vâltoarea grijilor pământeşti. De aceea, renunţând la căsnicie, s-a logodit cu Hristos pentru a trăi în veci cu El.

Intrând în nevoinţa vieţii monahale, Sfântul Grigorie râvnea două lucruri, fără de care nici un creştin nu se poate mântui.

- *Mai întâi căuta să se dezbrace de cugetele rele şi să se îndumnezeiască prin rugăciune, prin post şi priveghere, prin citirea Sfintei Scripturi, prin smerenie şi iubire.*
- *Apoi dorea să mărturisească dogmele dreptei credinţe şi să apere Ortodoxia de tot felul de eresuri care loveau în vremea sa Biserica lui Hristos.*

Ajutat de harul Duhului Sfânt, în puţină vreme a biruit ispitele tinereţii şi toate cursele vrăjmaşului diavol. Apoi, Sfânta Evanghelie şi învăţăturile dumnezeieştilor Părinţi i-au întărit credinţa şi l-au pregătit, ca pe un bun ostaş al lui Hristos, să intre în lupta cea duhovnicească împotriva hulitorilor iconoclaşti care distrugeau sfintele moaşte şi sfintele icoane, numindu-le idoli.

Cu atâta tărie se împotrivea pe faţă luptătorilor de icoane, apărându-le, încât mergea din loc în loc, din mânăstire în mânăstire, de la Constantinopol în Asia Mică, de la Decapole în Tesalonic, apoi la Roma, în Sicilia şi din nou la Tesalonic. Peste tot apăra cultul ortodox al sfintelor icoane, învăţând, îmbărbătând, mustrând şi uneori răbdând bătăi, prigoniri şi ameninţări cu moartea pentru cinstea sfintelor icoane.

Dar bunul ostaş al lui Hristos nu se temea de cei care ucid trupul, nici nu asculta hulele ereticilor, ci pe toţi îi învăţa

- *că* ***„cinstea pe care o dăm sfintelor icoane se ridică la chipul cel dintâi", după învăţătura Sfântului Vasile cel Mare. Adică, cinstind şi închinându-ne la icoane, cinstim şi ne închinăm Mântuitorului şi sfinţilor pictaţi pe ele.***
- *Apoi învăţa că cel care a făcut prima icoană este Însuşi Tatăl Care a născut pe Fiul* ***„mai înainte de toţi vecii"****, căci Fiul lui Dumnezeu este icoana Tatălui.*

- *El învăţa că şi omul creat de Dumnezeu este chipul, adică icoana Preasfintei Treimi, după cuvântul de la Facere 1 cu 26:* ***Să facem om după chipul şi asemănarea noastră. Cinstea pe care o dăm Fiului se înalţă deopotrivă şi celorlalte persoane ale Preasfintei Treimi, iar cinstea pe care o dăm icoanelor se înalţă Însuşi Mântuitorului şi sfinţilor pictaţi pe ele.***

Pe măsură ce se ostenea pentru apărarea icoanelor şi dogmelor ortodoxe, ***Sfântul Grigorie Decapolitul ducea***, totodată, ***o înaltă viaţă duhovnicească. Pentru aceasta, ajungând vas ales al Sfântului Duh, a primit darul facerii de minuni şi al cunoaşterii celor viitoare.***

Amintim ***câteva din numeroasele sale minuni săvârşite în timpul vieţii.***

Într-o noapte, făcând rugăciune din inimă către Dumnezeu, a căzut în uimire şi a văzut strălucind din cer o lumină ca soarele, înconjurând peştera şi locul din jur, urmată de o bună mireasmă care a umplut chilia şi inima cuviosului. Lumina şi mireasma cerească au ţinut mai multe zile.

Ajungând la măsura desăvârşirii, Dumnezeu nu a lăsat această făclie sub obroc. Odată, pe când se ruga, a auzit acest glas de sus: ***„Grigorie, dacă voieşti să ajungi la desăvârşire, ieşi din pământul tău şi de la rudele tale şi te înstrăinează pentru folosul tău şi al celor ce au nevoie de învăţătura ta”.*** Din ceasul acela, Cuviosul Grigorie a părăsit liniştea pustiei şi ajuta lumea pe calea mântuirii.

****

Odată dorea să meargă cu corabia în Italia, dar stăpânul ei nu voia să plece, căci se temea de tâlhari. Atunci a zis sfântul către corăbieri: ***„Îndrăzniţi, căci Dumnezeu vă va păzi şi nu veţi pătimi nici un rău”.*** Într-adevăr, au călătorit bine, fără nici o primejdie, căci mâna Domnului era cu Sfântul Grigorie.

Mulţi oameni stăpâniţi de duhuri rele erau vindecaţi cu rugăciunea Sfântului Grigorie.

****

Astfel, o femeie, având duh necurat, a fost izbăvită numai prin cuvântul lui. Un om cuprins de un demon cumplit a fost tămăduit cu rugăciunile sfântului. Altădată, văzând sfântul un om chinuit de diavol, s-a rugat pentru el, zicând: ***„Doamne, miluieşte zidirea Ta şi n-o lăsa să fie stăpânită de diavolul”.*** După aceste cuvinte, îndată a fugit duhul rău din om. Dar, văzând cuviosul că îl caută şi îl laudă oamenii, îndată a fugit din locul acela. Altădată, un om diabolizat a sărit în spatele

cuviosului şi îşi bătea joc de el. Dar fericitul, rugându-se din inimă, a izgonit diavolul din acel om.

***

O femeie săracă şi văduvă, stricându-i-se casa, a cerut milostenie de la Sfântul Grigorie ca să-şi zidească alta, iar el i-a spus:

– Femeie, du-te şi începe lucrul, şi Dumnezeul săracilor îţi va trimite ajutor!

Punând temelie, văduva a găsit în pământ smoală, pe care vânzând-o, şi-a terminat casa şi şi-a cumpărat cele de nevoie vieţii.

***

Un monah sihastru din apropiere, cu mâinile lucra şi cu buzele se ruga. Iar Sfântul Grigorie, cunoscând că i-a sosit sfârşitul vieţii, i-a zis:

– Frate, lasă lucrul mâinilor şi te îngrijeşte de suflet, că ţi s-a apropiat sfârşitul şi vei călători pe cale străină, pe care niciodată n-ai călătorit!

După câteva zile, acel sihastru şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

***

Un ieromonah, Teodul, a venit la cuviosul pentru cuvânt de folos. La plecare, Sfântul Grigorie i-a spus:

– Mergi cu pace şi spune părintelui tău duhovnicesc să-şi pregătească mormântul, căci în curând va pleca la Domnul!

După puţine zile, bătrânul acela a adormit cu pace.

***

Altădată, un monah numit Petru a fost muşcat de două vipere şi, fiind foarte aproape de moarte, a alergat la ajutorul Cuviosului Grigorie, care, milostivindu-se spre el, s-a rugat lui Dumnezeu şi îndată cel muşcat de vipere s-a făcut sănătos.

***

Un om bolnav de friguri de mulţi ani a venit pe ascuns la chilia Sfântului Grigorie şi s-a îmbrăcat cu rasa lui, pe când îl scuturau frigurile, şi îndată s-a făcut sănătos.

***

Un alt om cuprins de răceală se ruga cuviosului să-l vindece, însă el nu voia. Atunci, bolnavul s-a culcat pe ascuns, cu mare credinţă, în patul Sfântului Grigorie.

Găsindu-l în aşternutul lui, cuviosul i-a zis să plece de acolo. Dar bătrânul i-a răspuns: „Nu mă voi scula din patul tău, părinte, până nu mă voi face sănătos!” Atunci, cuviosul, atingându-se de acel bolnav, l-a vindecat, şi s-a ridicat sănătos din patul lui.

***

O dată şi de mai multe ori vorbind ucenicul cu dascălul său, a văzut ieşind foc din gura Cuviosului Grigorie, care îi lumina faţa cu raze ca de soare. Deci, căzând ucenicul la picioarele sfântului, l-a rugat să-i descopere acea taină minunată.

Cuviosul a zis către dânsul:
– Aceasta o pricinuieşte credinţa ta, fiule, căci eu mă ştiu pe mine om păcătos. Însă, de se va curăţi omul pe dânsul de patimile trupului şi ale sufletului şi se va face curat şi vrednic de primirea Duhului Sfânt, atunci, precum a zis Hristos, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh vin şi se sălăşluiesc în el. Atunci, nu mai grăieşte omul, ci Dumnezeu, Care locuieşte în el. Deci şi tu, fiule, dacă te vei nevoi a te curăţi pe tine de patimile trupului şi ale sufletului şi dacă vei tăia cu sabia Duhului spinii patimilor şi dacă te vei ruga cu stăruinţă lui Dumnezeu, ca El Însuşi să ardă cu focul cel dumnezeiesc materia patimilor şi să înmulţească în sufletul tău roadele faptelor bune, atunci te vei face lăcaş curat şi sfânt al lui Dumnezeu, iar cuvintele tale vor străluci de puterea şi lumina Duhului Sfânt.

După mutarea la cer a Sfântului Grigorie Decapolitul şi după căderea Bizanţului în mâinile turcilor, au ajuns cinstitele lui moaşte în mâinile unui dregător turc. ***Evlaviosul ban al Craiovei, Barbu Craiovescu, auzind despre aceste moaşte şi de nenumăratele minuni care se făceau aici, a cheltuit mari sume de bani şi, în anul 1498, a adus moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul la Mânăstirea Bistriţa–Vâlcea, ctitoria sa, spre mângâierea tuturor.***

În tradiţie se spune că turcul a vândut sfintele moaşte pe bani de aur, punându-se la cântar. Dar, cu rugăciunile sfântului, moaştele sale au devenit uşoare la cântar şi turcul n-a primit mulţi bani, aşa cum dorea. Mai târziu turcul, văzându-se amăgit de creştini, a venit la Mânăstirea Bistriţa să ia moaştele înapoi sau să i se dea mai mulţi bani. Atunci, fericitul ctitor, călugărit aici cu numele de Schimonahul Pahomie, auzind de venirea turcului, a ascuns sfintele moaşte într-o peşteră din muntele apropiat, unde s-a ridicat şi un mic paraclis în cinstea Sfântului Grigorie. Aşa au scăpat sfintele moaşte din mâna păgânilor. Apoi turcul, mâniindu-se, a jefuit mânăstirea şi, dându-i foc, s-a dus în ţara lui. Ctitorul a zidit mânăstirea din nou şi a adus din peşteră sfintele moaşte, care se

păstrează în biserica mare până astăzi, ca un odor de mare preţ. Numai în vremuri de mare primejdie se ascund în peşteră.

De-a lungul celor cinci secole de existenţă a moaştelor Sfântului Grigorie Decapolitul pe pământul ţării noastre, s-au făcut multe şi nenumărate minuni şi vindecări de boli, care s-au uitat cu vremea. Dintre cele puţine care s-au scris, amintim câteva minuni săvârşite, mai ales, în zilele noastre.

După o veche tradiţie ortodoxă, în vremuri de primejdie şi de mare secetă, se făceau procesiuni prin oraşe, prin sate şi pe câmp cu moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul şi cu icoane miraculoase. Moaştele se scoteau de obicei vara, în Ţara Românească şi mai ales în Oltenia, pe timp de secetă, şi, cu rugăciunile cuviosului, trimitea Domnul pe pământ ploaie timpurie şi târzie. Cea mai veche procesiune pentru ploaie cu moaştele Sfântului Grigorie, cunoscută în Ţara Românească, a avut loc în vara anului 1765. Recoltele lovite de secetă au fost salvate şi poporul cel binecredincios a fost izbăvit de moarte.

****

În vara anului 1913, de hramul Mânăstirii Bistriţa, a fost adusă la moaştele Sfântului Grigorie o femeie tânără, paralizată de ambele picioare. Fiind atinsă de sfintele moaşte, i s-a făcut Sfântul Maslu de trei ori şi, după trei săptămâni, a venit la mânăstire pe picioarele sale, să mulţumească sfântului pentru vindecarea ei.

****

În anul 1920, unei femei numită Maria din satul Cacova–Vâlcea, căzând dintr-un prun, i-a paralizat tot corpul şi a fost adusă după câteva zile în mânăstire, la Sfântul Grigorie. Făcându-i-se Sfântul Maslu, bolnava a deschis ochii mari, şi-a venit în simţire şi a cerut să fie ridicată în picioare. Apoi s-a întors la casa ei vindecată, cu rugăciunile Sfântului Grigorie făcătorul de minuni.

****

În vara anului 1925, a fost adus la moaştele Sfântului Grigorie un tânăr din comuna Sirineasa – Vâlcea, stăpânit de un duh rău. Fiind atins de sfânta raclă şi făcându-i-se Sfântul Maslu în fiecare zi, după şapte zile a plecat acasă sănătos. La fel a fost vindecată o tânără din satul Vaideeni, care îşi pierduse mintea. După şapte zile de rugăciuni şi Sfântul Maslu lângă sfintele moaşte, s-a întors sănătoasă în familie.

****

În vara anului 1927, fiind secetă, s-a scos sfânta raclă în procesiune prin sate. Proprietarul fabricii de cherestea din Brezoi – un boier necredincios – nu a vrut să lase oamenii lui la rugăciune. Însă s-au făcut rugăciuni de ploaie şi, cu mijlocirea cuviosului, a dat Dumnezeu o ploaie bună pe toată Valea Oltului. Dar, în aceeaşi zi, l-a pedepsit Domnul pe boierul rău şi necredincios, că i-a luat foc fabrica şi a ars toată până în temelii.

***

Fiind secetă, în vara anului 1935, se purta sfânta raclă în procesiune de ploaie prin satele Băbeni, Ioneşti, Orleşti. În dreptul unei fântâni, racla Sfântului Grigorie s-a oprit brusc. Atunci, preoţii au spus să se cerceteze ce poate fi în acea fântână. Scoţând oamenii toată apa, au aflat un prunc mic în ea. Era, probabil, aruncat de o femeie ucigaşă. După ce oamenii au îngropat pruncul, imediat au plecat cu sfintele moaşte mai departe.

***

În satul Băileşti – Dolj, în anul 1932, era o creştină, Elena, paralizată din tinereţe. Auzind că se aduc în sat moaştele Sfântului Grigorie pentru ploaie, a vrut să fie dusă şi ea la Biserică să se închine. După ce a fost atinsă de sfânta raclă a cuviosului, a cerut să fie aşezată sub masa pe care stăteau sfintele moaşte. Timp de trei ore cât a durat slujba în biserică, creştina Elena s-a rugat în taină, cerând, cu multe lacrimi, sănătate şi iertare. După ce preoţii şi credincioşii au plecat în procesiune pe câmp cu moaştele Sfântului Grigorie, femeia bolnavă s-a vindecat definitiv de paralizie, s-a întors acasă şi a mai trăit încă 20 de ani.

***

În vara secetoasă a anului 1934 se făceau rugăciuni şi procesiune pentru ploaie cu moaştele Sfântului Grigorie de la Bistriţa, în satul Lungeşti - Vâlcea. Când procesiunea trecea prin mijlocul satului şi ţăranii, cu făclii aprinse în mâini, aruncau buchete de flori înaintea sfântului, a venit o mamă cu o fetiţă de 4 ani, bolnavă de epilepsie. Îndată ce femeia şi-a atins copila cu fruntea de sfintele moaşte, s-a făcut sănătoasă. Copila a crescut, a devenit mamă şi o bună creştină. Ea se numea Elena Spălăţel.

***

Sofia Patrichi, o pensionară din Bucureşti, în 1957 s-a îmbolnăvit de o infecţie la faţă, suspectă de cancer, ce nu se mai vindeca. Auzind de minunile Sfântului Grigorie de la Bistriţa, a alergat la moaştele lui, s-a atins cu credinţă şi lacrimi de sfânta raclă şi s-a rugat mult, cerându-i sănătate. A doua zi, când s-a deşteptat din

somn, nu mai avea nici o urmă de infecţie pe faţă şi se vindecase şi de cataracta de la ochi

Sfinte prea cuvioase părinte Grigorie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(Pr.Ioanichie Bălan - Patericul Românesc - Sfântul Grigorie decapolitul de la Bistriţa–Vâlcea (secolele VIII–IX))